

AREA DE CIENCIAS AGRARIAS
DO SEMINARIO DE ESTUDOS GALEGOS

PROTECCIÓN VEXETAL

LIBRO DE RESUMES

AREA DE CIENCIAS AGRARIAS
DO SEMINARIO DE ESTUDOS GALEGOS

CONSELLERÍA DE AGRICULTURA, GANDEIRÍA E MONTES
DIRECCIÓN XERAL PRODUCCIÓN AGROPECUARIA E INDUSTRIAS
AGROALIMENTARIAS

CONGRESO GALEGO DE PROTECCIÓN VEXETAL

LIBRO DE RESUMES

Santiago de Compostela
28 e 29 de Novembro de 1991

COMITÉ ORGANIZADOR:

Dasio Carballeira Tella
Salvador Castro
Jesús Collar Urquijo
Francisco Díaz-Fierros Viqueira
Francisco J. Fdez. de Ana Magán
Gonzalo Flores Calvete
Juan Méndez Dónega
Elíseo Miguélez
Juan Piñeiro Andión
Gonzalo Puerto Arribas
Amador Rodríguez Troncoso
Manuel Sanmartín Durán

lizando el medio de cultivo selectivo de Romada (1976). Para el análisis cualitativo se utilizaron como medios complementarios el agar de patata glucosado y el medio descrito por Fisher *et al.* (1983) que utiliza pétalos de clavel como sustrato.

De acuerdo con el sistema de clasificación empleado (Nelson *et al.*, 1983), han sido identificadas siete especies: *Fusarium merismoides*, *F. equiseti*, *F. acuminatum*, *F. moniliforme*, *F. Proliferatum*, *F. oxysporum* y *F. solani*. Pertenecientes a 5 secciones: Eupionnotes, Gibbosum, Liseola, Elegans y Martiella.

En la cuantificación de las especies de *Fusarium* se han considerado cuatro grupos: *F. oxysporum*, *F. solani*, *F. roseum sensu* Snyder & Hansen y *Fusarium* spp. que incluye el resto de las especies, *F. oxysporum* ha sido la especie más abundante (1809 ± 65 — 10375 ± 1979 propágu-los por gramo de suelo) y también la más ampliamente distribuida.

PROSPECCIÓN FITOSANITARIA EN EXPLOTACIONES DE HORTA E FLOR NA PROVINCIA DE A CORUÑA

X. L. Andrés, P. Bielza, A. Rodríguez, J. García Berrios.

Centro de Investigacións Agrarias. Mabegondo - A Coruña.

O obxectivo principal do presente traballo era determinar os patóxenos que aparecen cunha maior frecuencia nas explotacións de horta e flor da provincia de A Coruña. Con esta finalidade visitáronse un total de 65 explotacións das 5 zonas máis importantes de produción (Padrón, Betanzos, O Ferrol, Cambre e Bergantiños), tomando un total de 87 mostrase e analizando fitopatolóxicamente 1.074 plantas de cultivo de horta (pemento, tomate e leituga) e flor (caravel, lilium, tulipán, gladiolo, xerbera, statice, crisantemo e xeranio). O mostreo tivo lugar entre os meses de Outubro de 1990 a Xullo de 1991. As análises fixéronse no Laboratorio Fitopatolóxico do C.I.A.M. utilizando as técnicas de Rاپilly. A técnica de mostreo foi a utilizada por J. C. Tello. O número de explotacións de cada zona foi determinado en función da superficie adicada a cultivos protexidos, coa dificultade de non poseer un censo de invernadeiros por non existir aínda en Galicia.

Entre os cultivos florais foi o caravel o mais frecuentemente mostreado (44 % do total de mostrase). Entre os patóxenos detectados destaca *Fusarium oxysporum dianthi* diagnosticado no 48 % das explotacións de caravel mostreadas. Entre os patóxenos mais importantes de-

tectados no resto dos cultivos florais destacamos ó *Verticillium dahliae* detectado nunha das 2 explotacións de xerbera mostreadas, así como a *Septoria chrysanthemella* aillado de plantas de crisantemo.

Debido a que o período de mostreo tivo luar no outono-inverno os cultivos hortícolas mostreados foron maioritariamente o pemento e, sobor de todo, a leituga. A pudrición gris producida por *Botrytis cinerea* foi o problema máis frecuentemente diagnosticado na leituga (detectado no 64 % das explotacións), cabe destacar o recente incremento, a xuicio dos cultivadores, dos problemas de *Sclerotinia sclerotiorum*, aínda nos mostreos soio foi detectada nunha explotación. Nas explotacións de pementos, tiña especial interés analizar o problema da tristeza: o 60 % das explotacións mostreadas tiñan problemas de *Phytophthora ssp.* mentras que había un 50 % das mesmas onde se detectou *Verticillium dahliae*; destacando que no 40 % das explotacións detectamos á vez os dous fungos, o cual agrava considerablemente o problema. Soio foron mostreadas catro explotacións de tomate, polas razóns antes expostas, nas que cabe destacar a *Botrytis cinerea* como patóxeno máis frecuente (50 % das explotacións). Citamos pola importancia e trascendencia que ten a detección do virus do bronceado do tomate (TSWV) nunha explotación de Betanzos que sufriu un serio ataque do trips *Frankliniella occidentalis* (o virus foi testado no CRIA de «La Alberca», Murcia).

CONDIÇÕES EDÁFICAS E INCIDÊNCIA DA TINTA DO CASTANHEIRO: UM ESTUDO PRELIMINAR EM BRAGANÇA (PORTUGAL)

Eugénia Gouveia (1), Tomás de Figueiredo (1), Carlos Abreu (2).

(1) Escola Superior Agrária de Bragança 5300 Bragança.

(2) Universidade de Trás-os-Montes e Alto Douro 5000 Vila Real.

A região de Bragança (Portugal) é uma zona ecologicamente favorável à cultura do castanheiro, onde actualmente ainda ocupa uma vasta área.

Da observação dos soutos da região infere-se que a doença da tinta ocorre em áreas delimitáveis e com grau de incidência variável.

No sentido de contribuir para o conhecimento da situação seleccionaram-se soutos localizados: (A) numa zona de forte incidência da doença e (B) numa zona de ausência de doença.